

רַחֲמֵי, פַּד אִיתוּב בְּשָׁלֶם, אֲשׁוּי לְקַבְּלֵי לְדִינָא, בְּגִין (פ"א דהא) דְּאֲנָא פָּלַח קַמִּיהַּ תְּדִיר.

אָמַר רַבִּי אַחָא, אָמַר יַעֲקֹב, הַשְׁתָּא לֹא אֲצַטְרִיכְנָא לְדִינָא, פַּד אִיתוּב לְבֵית אַבָּא, אַתְּפְּלִילְנָא בְּדִינָא וְאַתְקַשְׁר בִּיה. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, לָאוּ הָכִי, אֲלֵא אָמַר, הַשְׁתָּא אִם יְהִי אֱלֹהִים עִמָּדִי, דִּינָא אֲצַטְרִיכְנָא לְנִטְרָא לִי, עַד דְּאִיתוּב בְּשָׁלֶם לְבֵית אַבָּא, אֲכַל פִּיּוֹן דְּאִיתוּב בְּשָׁלֶם, אַתְּפְּלִילְנָא רַחֲמֵי בְּדִינָא, וְאַתְקַשְׁר בְּקַשׁוּרָא מְהִימְנָא, לְאֲכַלְלָא כֻּלָּא כַּחַד. (בראשית כח) וְהֶאֱבֹן הַזֹּאת אֲשֶׁר שָׁמַתִּי מִצְבָּה יְהִי בֵּית אֱלֹהִים. דְּהָא כְּדִין יְהֵא כֻּלָּא קַשׁוּרָא חָדָא, וְהָאִי אֲבֹן אַתְּבָרְכָא מִימִינָא וּמִשְׁמָאלָא, אַתְּבָרְכָא מְעִילָא וּמִתְתַּא, בְּגִין (דא) דְּאֲתַן מַעֲשָׂרָא מִכֻּלָּא.

אָמַר רַבִּי אַבָּא, הָא כְּתִיב, (בראשית כח) וַיִּקַּח מֵאֲבְנֵי הַמָּקוֹם. וְאִי תִימָא דְּאַבְנָא דָּא, עֲלָאָה (על) פְּמָה אֲבָנִין לְאַתֵּר מוֹתְבִיָּה, לְמִשְׁרֵי עֲלִיָּהוּ, (נ"א הָא דְּכְתִיב) וְהָא כְּתִיב וְהֶאֱבֹן הַזֹּאת אֲשֶׁר שָׁמַתִּי מִצְבָּה, (נ"א עֲלִיּוֹנָה מִיבְעֵי לִיה). בְּגִין (נ"א כוון) דְּאָמַר (בראשית כח) אֵין זֶה כִּי אִם בֵּית אֱלֹהִים, הָכָא אָרִים לָהּ קַמָּא עֲלָאָה, בְּגִין דְּתִלָּא כָּל שְׁבַחָא דְּזֶה בָּהּ, דְּאֵין זֶה לְקַיִמָּא (לְתַתָּא) כִּי אִם בֵּית אֱלֹהִים. וְשִׁפִּיר. וְעַל דָּא אֲשֶׁר שָׁמַתִּי מִצְבָּה כְּתִיב.

יְהוָה בֵּית אֱלֹהִים לְעֹלָמִין, בֵּית אֱלֹהִים, בֵּית יְיָ מִיבְעֵי לִיה, פְּמָה דְּאֵתְ אָמַר, (עזרא א) לְכוּנֵן אֵת בֵּית יְיָ. וְכֵן (תהלים קכב) בֵּית יְיָ גִּלְף. אֲלֵא, אַתֵּר דְּבִי דִינָא אִיהוּ מִתְרִין סְטְרִין עֲלָאִין, מִסְטְרָא דְּיוּבְלָא, דְּאִיהוּ אֱלֹהִים חַיִּים. וּמִסְטְרָא דְּיִצְחָק אֱלֹהִים.

אָמַר רַבִּי אֲלֵעָזָר, יוּבְלָא, אַף עַל גַּב דְּדִינִין (נְפִיקוּ) מִתְעַרְיִן מִינָהּ, וְכִלְהוּ רַחֲמֵי (וְדִינֵי),

בְּעִצְמוֹ. וְהָיָה ה' לִי לְאֱלֹהִים אֲפִלוּ רַחֲמִים, כְּשֶׁאֲשׁוּב בְּשָׁלוֹם, אֲשִׁים כְּנִגְדֵי אֵת הַדִּין, מִשׁוֹם [שְׁהִרִי] שְׁאֲנִי עוֹבֵד לְפָנָיו תָּמִיד. אָמַר רַבִּי אַחָא, אָמַר יַעֲקֹב, כַּעַת אֵינִי צָרִיף אֵת הַדִּין. כְּשֶׁאֲשׁוּב לְבֵית אָבִי אַתְּפְּלִל בְּדִין וְאַתְקַשְׁר בּוֹ. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, לֹא כֹף, אֲלֵא אָמַר, עֲכָשׁוּ אִם יְהִי אֱלֹהִים עִמָּדִי, אֲנִי צָרִיף שְׁהִדִין יִשְׁמַר אוֹתִי עַד שֶׁאֲשׁוּב בְּשָׁלוֹם אֶל בֵּית אָבִי. אֲכַל פִּיּוֹן שְׁאֲשׁוּב בְּשָׁלוֹם, אֲכַלִּיל אֵת הַרַחֲמִים בְּדִין, וְאַתְקַשְׁר בְּקַשְׁרָא נְאֻמָּן לְהַכְלִיל הַכֹּל יַחַד. וְהֶאֱבֹן הַזֹּאת אֲשֶׁר שָׁמַתִּי מִצְבָּה יְהִי בֵּית אֱלֹהִים, שְׁהִרִי אֲזוּ הַכֹּל יְהִי קַשְׁרָא אַחַד, וְהֶאֱבֹן הַזֶּה מִתְבָּרְכַת מִימִין וּמִשְׁמָאל, מִתְבָּרְכַת מִמַּעַלָּה וּמִמַּטָּה, מִשׁוֹם [וְהוּ] שְׁאֲתַן מַעֲשֶׂר מִכֻּל.

אָמַר רַבִּי אַבָּא, הִנֵּה כְּתוּב וַיִּקַּח מֵאֲבְנֵי הַמָּקוֹם. וְאִם תֵּאמַר שְׁהֶאֱבֹן הַזֶּה עֲלִיּוֹנָה [על] פְּמָה אֲבָנִים לְמָקוֹם מוֹשְׁבָה לְשֵׁרוֹת עֲלִיָּהֶם, [וְהוּ שְׁתִּיב] וְהָרִי כְּתוּב וְהֶאֱבֹן הַזֹּאת אֲשֶׁר שָׁמַתִּי מִצְבָּה - [עֲלִיּוֹנָה הָיָה צָרִיף לְהִיּוֹת!] מִשׁוֹם [כּוּוֹן] שְׁאָמַר אֵין זֶה כִּי אִם בֵּית אֱלֹהִים, כְּאֵן הָרִים אוֹתָהּ מִצְבָּה עֲלִיּוֹנָה, מִשׁוֹם שְׁתִּלָּה בָּהּ כָּל הַשְּׁבַח שֶׁל זֶה, שְׁאֵין זֶה לְקַיִם [לְמַטָּה] כִּי אִם בֵּית אֱלֹהִים, וְכִפָּה. וְעַל כֵּן אֲשֶׁר שָׁמַתִּי מִצְבָּה.

יְהוָה בֵּית אֱלֹהִים, לְעוֹלָמִים. בֵּית אֱלֹהִים? בֵּית ה' הִנֵּה צָרִיף לְהִיּוֹת, כְּמוֹ שְׁנֹאֲמַר לְכוּנֵן אֵת בֵּית ה', וְכֵן (תהלים קכב) בֵּית ה' גִּלְף. אֲלֵא מָקוֹם בֵּית הַדִּין הוּא מִשְׁנֵי צְדָדִים עֲלִיּוֹנִים - מִצַּד הַיּוֹבֵל שֶׁהוּא אֱלֹהִים חַיִּים, וּמִהַצַּד שֶׁל יִצְחָק אֱלֹהִים. אָמַר רַבִּי אֲלֵעָזָר, הַיּוֹבֵל, אַף עַל גַּב שְׁהִדִינִים [וּיְצָאִים] מִתְעוֹרְרִים

כָּל חֵידוֹ מִינָה נִפְקִין, וְהוּא חֲדוּתָא (ס"א והוא חירותא) דְּכָלְא. אֶלָּא בֵּית אֱלֹהִים, סְטָרָא דְּדִינָא קִשְׂיָא, אִי לְטַב, בְּסְטָרָא (דְּיוֹבְלָא) דְּשִׁמְאֵלָא, אֲתַעַר בֵּיהּ רְחִימוּתָא, כְּמָה דְּאֵת אָמַר, (שיר השירים ב) שְׁמָאלוֹ תַחַת לְרַאשֵׁי. אִי לְבִישׁ, בְּסְטָרָא דְּשִׁמְאֵלָא, אֲתַעַר בֵּיהּ דִּינָא קִשְׂיָא, כְּמָה דְּאֵת אָמַר, (ירמיה א) מִצְּפוֹן תִּפְתַּח הַרְעָה עַל כָּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ, וְדָאֵי בֵּית אֱלֹהִים. רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, בֵּית אֱלֹהִים הֵינּוּ דְכָתִיב, (תהלים מזח) קִרְיַת מְלֶךְ רַב. אֵית מְלֶךְ סְתָם, וְאֵית מְלֶךְ רַב, וְדָאֵי עֲלָמָא עֲלָאָה, מְלֶךְ רַב אִיהוּ, וְדָא הוּא (שם) קִרְיַת מְלֶךְ רַב.

רַבִּי חֲיִיא וְרַבִּי חֲזַקְיָה, הָווּ יַתְבֵּי תַחוּת אֵילְנֵי דְחַקְלֵ אֹנּוֹ, אֲדַמוּף רַבִּי חֲיִיא, חֲמָא לִיהּ לְאֵלְיָהוּ, אָמַר מְקַסְטִיטוּרָא דְמַר, חַקְלָא נְהִיר. אָמַר, הַשְׁתָּא אֲתִינָא לְאוּדְעָא, דִּירוּשְׁלָם קָרִיב אִיהוּ לְאֲתַחְרַבָּא, וְכָל אֵינוּן קַרְתִּין דְּחַכִּימָא. בְּגִין דִּירוּשְׁלָם דִּינָא אִיהוּ, וְעַל דִּינָא קִימָא, וְעַל דִּינָא אֲתַחְרַב, וְהָא אֲתִיָּהִיב רְשׁוֹ לְסַמְא"ל עֲלָהּ, וְעַל תְּקִיפֵי עֲלָמָא, וְאֲתִינָא לְאוּדְעָא לְחַכִּימָא דִּילְמָא יוֹרְכוּן שְׁנֵי דִירוּשְׁלָם, דְּהָא כָּל זְמַנָּא דְאוּרִייתָא אֲשַׁתְּפַח בָּהּ, הִיא קִימָא. בְּגִין דְאוּרִייתָא אֵילְנָא דְחֲיִי דְקִימֵי עֲלָהּ, (תרי נוסחי אינון) כָּל זְמַנָּא דְאוּרִייתָא אֲתַעַר לְתַתָּא אֵילְנָא דְחֲיִי לָא אַעֲדֵי לְעֵילָא, פְּסַק אוּרִייתָא לְתַתָּא אֵילְנָא דְחֲיִי אֲסַתְּלַק (מִינָה) מְעֲלָמָא.

וְעַרְ דָּא, כָּל זְמַנָּא דְחַכִּימָא יַחְדוּן בָּהּ בְּאוּרִייתָא, לָא יְכִיל סַמְא"ל בָּהּ, דְּהָא כְּתִיב, (בראשית כז) הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב וְהַיְדִים יְדֵי עֶשָׂו, דָּא הוּא אוּרִייתָא עֲלָאָה, דְּאֶקְרִי קוֹל יַעֲקֹב, בְּעוֹד דְּהָהוּא קוֹל לָא פְּסַק, דְּבוּר שְׁלִטָא וְיִכְלָא, וְעַל דָּא לָא אַצְטְרִיף אוּרִייתָא

מִמְנָה וְכָלֵם רַחֲמִים (וְדִינִים), כָּל הַשְׁמַחוֹת יוֹצְאוֹת מִמְנָה, וְהוּא שְׁמַחַת (וְהוּא חֵרוֹת) הַכֹּל. אֶלָּא בֵּית אֱלֹהִים - הַצַּד שֶׁל הַדִּין הַקָּשָׁה. אִם לְטוֹב, בְּצַד (הַיִּבְל) הַשְׁמָאל מִתְעוֹרֶרֶת בּוֹ אֲהָבָה, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר שְׁמָאלוֹ תַחַת לְרַאשֵׁי. אִם לְרָע, בְּצַד הַשְׁמָאל מִתְעוֹרֶר בּוֹ דִּין קָשָׁה, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר מִצְּפוֹן תִּפְתַּח הַרְעָה עַל כָּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ. וְדָא בֵּית אֱלֹהִים. רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, בֵּית אֱלֹהִים, הֵינּוּ שְׁכָנוֹת קִרְיַת מְלֶךְ רַב. יֵשׁ מְלֶךְ סְתָם וְיֵשׁ מְלֶךְ רַב. וְדָאֵי שְׁהַעוֹלָם הַעֲלִיּוֹן הוּא מְלֶךְ רַב, וְזוֹהֵי קִרְיַת מְלֶךְ רַב. רַבִּי חֲיִיא וְרַבִּי חֲזַקְיָה הָווּ יוֹשְׁבִים תַּחַת הָאֵילָנוֹת שֶׁל שְׂדֵה אֹנּוֹ. נִרְדָּם רַבִּי חֲיִיא, וְרָאָה אֵת אֲלֵיָּהוּ. אָמַר, מֵהוֹכַחַת הַדְּרָף שֶׁל מַר מֵאִיר הַשְּׂדֵה. אָמַר, כְּעַתְּ בָּאתִי לְהוֹדִיעַ שְׁקֻרוּבָה יְרוּשְׁלָם לְהַחֲרֹב, וְכָל אוֹתָן קִרְיֹת הַחֲכָמִים, מִשׁוּם שִׁירוּשְׁלָם הִיא דִּין, וְעַל דִּין עוֹמְדָת וְעַל דִּין תַּחֲרֹב, וְהִנֵּה נִתְּנָה רְשׁוּת לְסַמְא"ל עֲלֵיהָ וְעַל גְּבוּרֵי הַעוֹלָם, וּבָאתִי לְהוֹדִיעַ לְחַכְמֵים אוּלַי יֵאָרִיכוּ אֵת שְׁנוֹת יְרוּשְׁלָם, שְׁהֵרִי כָּל זְמַן שְׁנַמְצָאת בָּהּ תוֹרָה - הִיא עוֹמְדָת, מִשׁוּם שְׁהַתּוֹרָה עֵץ הַחַיִּים הַעוֹמֵד עֲלֵיהָ. כָּל זְמַן שְׁהַתּוֹרָה מִתְעוֹרֶרֶת לְמַטָּה - עֵץ הַחַיִּים לָא זִו לְמַעְלָה. פְּסַקָה הַתּוֹרָה לְמַטָּה - עֵץ הַחַיִּים מְסַתְּלַק [מִמְנָה] מִן הַעוֹלָם.

וְעַרְ בְּזַן, כָּל זְמַן שְׁהַחֲכָמִים יִשְׁמְחוּ בַתּוֹרָה, לָא יוֹכֵל עֲלֵיהֶם סַמְא"ל, שְׁהֵרִי כְּתוּב הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב וְהַיְדִים יְדֵי עֶשָׂו. זִו הַתּוֹרָה הַעֲלִיּוֹנָה שְׁנִקְרָאת קוֹל יַעֲקֹב. בְּעוֹד שְׁאוֹתוֹ קוֹל לָא פּוֹסֵק, הַדְּבוּר שׁוֹלֵט וְיִכּוֹל, וְעַל בְּזַן לָא צְרִיף לְהַפְסִיק בַּתּוֹרָה. וְהַתְעוֹרֶר רַבִּי חֲיִיא, וְהִלְכוּ וְאָמְרוּ אֵת

למפסק. ואתער (דף קנא ע"ב) רבי חייא, ואזלו ואמרו מלה דא לחכימא.

אמר רבי ייסא, פלא ידעין דא, והכי הוא, דכתיב, (תהלים קכז) אם ה' לא ישמר עיר שוא שקד שומר, אלין אנון דמשתדלין באורייתא, קרתא קדישא קיימא עליהו, ולא על גברין תקיפין דעלמא, היינו דכתיב אם ה' לא ישמר עיר וגו'.

וירא והנה באר בשדה וגו'. (בראשית כט) רבי יהודה פתח ואמר, (תהלים ג) מזמור לדוד בכרחו מפני אבשלום בנו. האי קרא אתערין ביה חבריא. אבל מזמור לדוד, אמאי קאמר שירה, אי בגין דבריה איהו דקם עליה, קינה יתיר מיבעי ליה, דהא אבאיש עלוי דבר נש זעיר מקריבוי, מדאחרא סגי. אלא, מזמור לדוד, אמר שירה, והכי בעי דוד, דחשיב דקדשא ברין הוא סליק ליה חובוי לההוא עלמא. פיון דחמא, דהכא בהאי עלמא בעי למגביה מניה, חדי.

תו, דחמא דעלאי מניה הוו בעלמא, דקא ברחו, וכלהו בלחודדיהו. יעקב ערק, דכתיב, (הושע יב) ויברח יעקב שדה ארם, וערק בלחודוי. משה ערק, דכתיב, (שמות ב) ויברח משה מפני פרעה, וערק בלחודוי. ודוד ברח, כל אינון שולטני ארעא, וכל אינון גיברי ארעא, ורישיהון דישראל, כלהו ערקין עמיה וסחרין ליה, מימיניה ומשמאליה, לנטרא ליה מפל סטרין, פיון דחמא שבחא דא, אמר שירתא.

ואמר רבי יהודה, פלהו אערעו בהאי באר. ודוד אמאי לא אערע ביה. אלא, דוד מארי דבבו, הוה לקבליה, (דבריאל) ביהוא זמנא, ובגין פך, לא אערע ביה. ליעקב

הדבר הזה לחכמים. אמר רבי ייסא, הכל יודעים את זה, וכך הוא, שכתוב אם ה' לא ישמר עיר שוא שקד שומר. אלו הם שמשתדלים בתורה, הקריה הקדושה עומדת עליהם, ולא על הגברים הגבורים של העולם, הינו שכתוב אם ה' לא ישמר עיר וגו'.

וירא והנה באר בשדה וגו'. רבי יהודה פתח ואמר, (תהלים ג) מזמור לדוד בכרחו מפני אבשלום בנו. בפסוק הזה התעוררו החברים, אבל מזמור לדוד, למה אמר שירה? אם משום שבנו הוא שקם עליו, יותר קינה היה צריך להיות, שהרי הרע עליו על האדם קצת מקרוביו משאחר הרבה. אלא מזמור לדוד, אמר שירה, וכך בקש דוד, שחשב שהקדוש ברוך הוא סלק את חטאו לעולם ההוא. פיון שראה שכאן בעולם הזה רוצה לגבות ממנו, שמת.

עוד, שראה שעליונים ממנו היו בעולם שברחו, וכלם לבדם. יעקב ברח, שכתוב (הושע יב) ויברח יעקב שדה ארם, וברח לבדו. משה ברח, שכתוב (שמות ב) ויברח משה מפני פרעה, וברח לבדו. ודוד ברח, כל אותם שליטי הארץ וכל אותם גבורי הארץ וראשי ישראל, כלם ברחו עמו, וסוככים מימינו ומשמאלו לשמר אותו מכל הצדדים. פיון שראה השבח הזה, אמר שירה.

ואמר רבי יהודה, כלם פגשו את הבאר הזו. ולמה דוד לא פגש בה? אלא דוד בעל שנאה היה כנגדו [של הפאר] באותו הזמן, ומשום כך לא פגש בה. את יעקב ומשה קבלה אותם הבאר בשמחה ורצתה להתקרב עמם. ועל כן, פיון שראתה אותם

הבאר הזו, עלו המים אליה
כאשה ששמחה עם בעלה.
ואם תאמר, הנה אליהו ברח ולא
פגש בה, למה? אלא אליהו הוא
למטה מן הבאר, ולא למעלה,
כמו שהיו משה ויעקב, ומשום
כך הוא מלאך ועושה שליחות.
ומשום שיעקב ומשה הם
למעלה מן הבאר, הבאר שמחה
אליהם ועלתה לקבל אותם
כאשה ששמחה לבעלה ומקבלת
אותו.

וירא והנה באר בשדה. סוד הוא
שראה את הבאר הזו למעלה, זה
כמו זה. כתוב שלשה עברי צאן
רבצים עליה. אם הם שלשה,
למה כתוב ונאספו שמה כל
העדרים? אלא הם שלשה:
דרום, מזרח, צפון. דרום מן הצד
הנה, וצפון מהצד הנה, ומזרח
ביניהם. ואלו עומדים על הבאר
הזו ואוחזים אותה וממלאים
אותה. מה הטעם? משום כי מן
הבאר ההיא ישקו העדרים. הינו
שכתוב ישקו כל חיתו שדי.

תוספתא

וירא והנה באר בשדה. רבי
אלעזר אמר, כתוב (ישעיה נא)
שמעו אלי רדפי צדק. אותם
המבקשים סוד האמונה, אותם
שנדבקו בקשר האמונה, אותם
שיודעים דרכי המלך העליון
[קרו שמו].

בשעורים שנים ויצאו לקראת
אחד - מקבלים אותו בין שתי
זרועות. שנים יורדים למטה,
שנים הם, אחד ביניהם. שני
אלה מושב הנביאים, המקום
שיונקים בו, אחד ביניהם, שהוא
מתחבר בכל, הוא נוטל הכל.
אותה באר קדושה עומדת
תחתיהם, היא שדה התפוחים
הקדושים. מהבאר הזו משקים
העדרים, כל אותן המרפכות, כל

ומשה, בחדוה קביל לון האי באר, ובעא
לאתקרבא בהדייהו, ועל דא כיון דחמא לון
האי באר סליקו מיא לגבייהו, פאתתא
דחדיאת עם בעלה.

ואי תימא הא אליהו ברח ולא אערע ביה,
אמאי. אלא, אליהו לתתא מן באר הוא,
ולא לעילא, כמה דהו משה ויעקב, ובגין
כך, מלאך איהו, ועביד שליחותא, ובגין
דיעקב ומשה, לעילא אינון מן הבאר, באר
חדי לגבייהו, וסליק לקבלא לון, פאתתא
דחדיאת לגבי בעלה, ומקבלא ליה.

וירא והנה באר בשדה, רזא איהו, דחמא
האי באר לעילא, דא כגוונא דא,
פתיב, (בראשית כט) שלשה עברי צאן רובצים
עליה, אי אינון (דף קנב ע"א) שלשה, אמאי
פתיב, (בראשית כט) ונאספו שמה כל העדרים.
אלא, אינון שלשה, דרום, מזרח, צפון.
דרום מהאי סטרא, וצפון מהאי סטרא,
ומזרח ביניהו, ואלין קיימין על האי באר
ואחידן ליה, ומליין ליה. מאי טעמא, בגין,
(בראשית כט) כי מן הבאר ההיא ישקו העדרים.
הינו דכתיב, (תהלים קד) ישקו כל חיתו שדי.

תוספתא

וירא והנה באר בשדה. (בראשית כ"ט) רבי אלעזר אמר,
פתיב (ישעיה נא) שמעו אלי רדפי צדק, אינון
דתבעי רזא דמהימנותא, אינון דאתדבקו בקשורא
דמהימנותא, אינון דידיעין ארחוי דמלכא עלאה.
בד סליקו תרין, ונפקו לקדמות חד, מקבלין ליה בין
תרין דרועין. תרי נחתי לתתא, תרין אינון, חד
ביניהו. תרין אלין מותבא דנביאי, אתר דינקי ביה, חד
ביניהו, דאיהו אתחבר בכלא, הוא נטיל כלא.
ההוא ברא קדישא קאים תחותיהו, חקלא דתפוחין
קדישין איהו. מהאי ברא מתשקיין עדריא, כל